

ללחזיק על

הנפתור הנכון...

פזותח'ין בדבר מלכות

משיחת יו"ד שבט תשמ"ו

נרשמה ע"י ועד הנחות בלה"ק – בלתי מוגה

בין שני גושים, אשר, כל אי מהם מתיימר לשלוט על כל העולם כולו, כפי שהמצב הוא בתקופה האחרונה!

מלחמות בין מלוכות – היו גם בדורות שלפנינו, כידוע בדברי ימי האדם עלי-אדמות שבכל דור ודור היו מלחמות בין מלוכה למלוכה; חומרת המצב בתקופה האחרונה היא, איפוא, **שכל העולם כולו** נחלק לשני צדדים, כלומר, כל מלוכה ומלוכה, גם היותר קטנה, אין לה ברירה אלא להצטרף לאי משני הצדדים (ומזמן לזמן הולך וגובר ההכרח שבדבר), ושני צדדים גושים אלו – למרות שמנסים לדבר ביניהם דברי שלום, ועד שמדברים דברי שלום, הרי בנוגע למעשה בפועל – מכינים **כלי-מלחמה**, רחמנא ליצלן, שלא יגיעו למצב כזה!

וכאמור, מצב כזה – לא הי' מעולם, כי אם, בתקופה האחרונה, בדורנו זה, ועד לחדשים הכי אחרונים.

ומכיון שכן, נשאלת שאלה וקושיא: כיצד שייך לדבר אודות מעמד ומצב די'היתה להי' המלוכה, עיי'י שכל בני-האדם ממלאים את תפקידם ושליחותם לעשות שהעולם יהי' "דירה" ו"גן" להקב"ה ("לגני לגנוני"), תענוג להקב"ה – כאשר העולם כולו נמצא במצב של ניגוד והתנגשות בין-גושיית?!

ג. על שאלה זו – ישנו מענה, כאמור, בסיפור דפרשת השבוע, כדלקמן (סי' ואל'ך). ובהקדמה – שהמענה לשאלה זו צריך להיות באופן המובן **לכל אדם**, אפילו מי שאינו שייך (לעת-עתה עכ"פ) לרזין וסודות התורה, ולא עוד, אלא אפילו לאינם-יהודים, כלומר, בשכל אנושי.

למצוא לימוד והוראה מפרשת השבוע בנוגע להנהגתם בחיי היום-יום בכלל, ובמיוחד – שבוע זה.

ובכן, הסיפור דפרשת השבוע מהוה **מענה** לשאלת רבים בקשר להאמור לעיל אודות התפקיד והשליחות לפעול שהעולם יהי' "דירה" ו"גן" להקב"ה, דלכאורה, אין זה מתאים ושייך למצב העולם בימינו אלו, כדלקמן.

ב. כאשר מדברים אודות התפקיד והשליחות לפעול שהעולם יהי' "דירה" ו"גן" להקב"ה, תענוג להקב"ה – מתעוררת שאלה ותמיהה: כיצד שייך לדבר על עולם שיביא תענוג להקב"ה – כאשר מצב העולם בתקופה האחרונה הוא בקצה ההפכי ממש?!

יהודים – נמצאים בזמן ומצב של גלות, עד לחושך כפול ומכופל די'עקבות משיחא", וכמו כן בנוגע לאינם-יהודים, שגם הם נמצאים במצב של גלות – מצבים ומאורעות שונים המונעים (לכאורה) אורח-חיים תקין, "לשבת יצרה", ע"י קיום שבע מצוות בני-נח.

אף פעם לא הי' העולם במצב של **מהומה** כמו בתקופה האחרונה – הן בנוגע למאורעות הקשורים עם טבע העולם, והן בנוגע לייחסי החברה והאנושות:

בנוגע למאורעות מצד טבע העולם – אירעו חחדשים האחרונים אסונות טבע, רעידות-אדמה ושטפונות כו' (במקומות כאלו שבמשך עשרות שנים לא אירע דבר), אשר, על ידם נגרס הרס וחורבן, ונפלו קרבנות רבים – לעשרות, מאות ואלפים!

ובנוגע לייחסי החברה והאנושות – הרי מעולם לא היתה סכנה גדולה כזו מהתנגשות

א. נוסף על כללות ההוראה מהמאמר דיום ההילולא, ישנה הוראה נוספת הקשורה עם הקביעות דיום ההילולא בשנה זו – בפרשת השבוע, שמתחילים לקרותה במנחת שבת, ולומדים אותה במשך כל ימי השבוע, כולל ערב יום ההילולא ויום ההילולא – פרשת **בשלח**. ובהקדמה:

כל עניני התורה הם הוראה בעבודת האדם לקונו, כאמור, תורה מלשון **הוראה**. וענין זה אמור גם בנוגע לסיפורי התורה – שכן, התורה אינה ספר של סיפורים, ובמילא כל סיפור בתורה (מלבד היותו סיפור אמיתי, "אין מקרא יוצא מידי פשוטו") מהוה (גם) הוראה ולימוד בנוגע להנהגת האדם בחיים חיותו בעלמא דין, ובפרט – באותו זמן שבו לומדים ענין זה בתורה, פרשת השבוע.

וכן הוא בנוגע לפרשתנו, פי' בשלח, שהתחלתה "בשלח פרעה את העם" – אשר, למרות שמדובר אודות סיפור שאירע לפני אלפי שנים, במדינה אחרת ובמצב שונה, ועוד ועיקר – לפני מתן-תורה, אעפ"כ, סיפור זה (הן כללות הסיפור, והן הפרטים שבו) מהוה גם הוראה נצחית בעבודת כאו"א מישראל, שתוכנה הכללי לעשות לו ית' דירה בתחתונים (כנ"ל בארוכה), ובהדגשה יתירה – באותו זמן שבו קורין ולומדים פרשה זו.

ולכל לראש – יש למצוא הוראה פשוטה המובנת ושייכת לכאו"א מישראל, שכן, כאשר מבארים ע"ד הרמז הדרוש והסוד שבתורה, הרי אף שהדברים הם אמת לאמיתתם, ישנם כאלו שעדיין לא הגיעו לדרגה כזו שיוכלו ללמוד ולהבין ענינים אלו, ולאידך, גם עליהם מוטלת השליחות דעשיית דירה לו ית', ומכיון שכן, צריכים גם הם

ועד כדי כך, שיש למצוא את המענה לדבר – במציאות העולם גופא, באופן הנראה בגלוי בעיני בשר.

ובזה גופא – מכיון ששאלה זו קשורה עם מצב העולם בתקופה האחרונה, הרי מובן, שגם המענה לשאלה זו צריך להיות מענין שנתחדש ונתגלה בתקופה האחרונה.

וכללות הענין – כדאיתא בזהר "ובשית מאה שנין לשתיתאה (שנת ת"ר דאלף הששי) יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבויעי דחכמתא לתתא כו"י, כלומר, התפתחות וריבוי החכמה, כולל – בנוגע לחכמות חיזיוניות שבעולם, ובה גופא – הולך וניתוסף בהתפתחות המדע מזמן לזמן, עד לתקופה האחרונה ממש.

ובפשטות: "כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה", ולכן, אם יתחדש דבר המהווה מענה לשאלה שתתעורר אחרי עשרות שנים – הרי התחדשות מענה זה היא "לבטלה", כביכול, ובמילא, בהכרח לומר שהמענה לענין מסויים זה נתחדש באותה תקופה שבה נתעוררה השאלה, כדלקמן.

ד. לעומת התדרדרות העולם כולו למצב של ניגוד והתנגשות בין-גושית – נתחדש בתקופה האחרונה חידוש מהפכני, אשר, ע"י כמות הכי קטנה ניתן לפעול דבר הכי גדול, עד לשינוי ומהפכה שתפעל בכל העולם כולו:

בשנים שעברו, כאשר רצו לעשות מהפכה מן הקצה אל הקצה בשטח מסויים, שטח גדול בעולם – הוצרכו **לכמות גדולה** של חומר שבכחו לעשות שינוי, צבא גדול, ריבוי כלים וכיו"ב, אשר, על ידם יוכלו לפעול שינוי עיקרי, ועאכו"כ – מהפכה.

וכאן בא החידוש שנתגלה בעשרות השנים האחרונות, ובמיוחד לאור החידושים שנתגלו בשנים האחרונות ממש – שע"י כמות הכי קטנה, ובלשון העולם: "אטום", ניתן לפעול ברגע כמימרא שינוי עיקרי, עד לשינוי שיפעל בכל העולם כולו!

אמנם, קיימת אפשרות לנצל כח עצום ונפלא זה לדברים בלתי-רצויים, רחמנא ליצלו, אבל, אפשרות זו אינה אלא כדי שיוכל להיות ענין של **בחירה**, ובלשון הכתוב: "נתתי לפניך גוי את החיים ואת הטוב", וביחד עם זה – גם הפכו (כהמשך הכתוב), ועל זה בא הציווי "**ובחרת בחיים**", כלומר, שהאדם ישתמש **בשכלו** להתבונן ולבחור מרצונו הטוב (לא בגלל שאין אפשרות אחרת) להתנהג ע"פ צדק ויושר, מכיון שמבין בשכלו שדרך זו היא דרך ה"חיים" וה"טוב", ובנדו"ד – שמנצל כח עצום ונפלא זה ל**טובת** העולם והאנושות.

וכאמור, בדורות שלפנינו לא היתה

תוכן ונקודת הסיפור

דפרשת השבוע הוא –

שבזמן הכי קצר,

"כהרף עין", נעשה

שינוי מן הקצה אל

הקצה, ממצב של גלות

ושעבוד, למצב של

חירות וגאולה

בתכלית השלימות

הכריע את עצמו **ואת כל העולם כולו** לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אדם אחד, ע"י פעולה אחת – יש בכחו לפעול "תשועה והצלה" לכל העולם כולו.

אמנם, ענין זה הוא באופן של **אמונה**, כלומר, יהודי הוא מאמין בן מאמין, ולכן, מאמין באמונה פשוטה שפס"ד הרמב"ם – הלכה בתורה – הוא בודאי אמת לאמיתתו, אבל אעפ"כ, רצונו שיסבירו לו את הדבר גם בשכל הפשוט, עד כדי כך, שיוכל להסביר זאת לאינם-יהודים, אשר, דבר הרמב"ם בספרו "משנה-תורה", "יד החזקה", לא נועדו עבורם (אם כי הרמב"ם שימש בתור "מורה נבוכים" גם לאומות-העולם, כידוע בדברי ימי חייו).

ובכן, בימינו אלו – **רואים** דבר זה **במוחש**:

אדם אחד, "נער קטן", בפעולה אחת בלבד, לחיצת כפתור – יכול לפעול שינוי בכל העולם כולו!

אדם זה אינו צריך להיות "מלומד גדול" שיועד ומבין כיצד פועל ה"אטום", וכיצד יתכן שלחיצת כפתור תפעל בכל קצוי תבל; לא נוגע כאן ענין של שכל והבנה, כי אם, **מעשה בפועל** – לחיצת כפתור!

ואם הדברים אמורים בכיוון הבלתי-רצוי, שיש לחשוש מפעולה כזו ע"י אדם שאינו שפוי בדעתו ("ניט קיין נארמאלער מענטש"), הן מנקודת-מבט אלקית, והן מנקודת-מבט אנושית, "לשבת יצרה" – הרי עאכו"כ שבורא העולם ומנהיגו קבע בעולם את האפשרות שיוכלו לנצל זאת בכיוון הרצוי.

ובפשטות: שע"י פעולה אחת (לחיצת כפתור) במילוי רצונו של הקב"ה (שבע מצוות בני-נח – ע"י כל באי העולם, ותרי"ג מצוות התורה – ע"י בני"י) – יכולים לפעול שינוי לטובה בכל העולם כולו, עד ל"תשועה והצלה".

וכל זה – גם אם אינו מבין בשכלו כיצד נפעל הדבר, שכן, לא נוגע כאן ענין של שכל והבנה, כי אם, מעשה בפועל, ובלשון הידוע: הקדמת נעשה לנשמע, שזהו "כלל" שניתן במתן-תורה עבור כל באי העולם, שבנוגע לקיום רצונו של הקב"ה יש להתנהג באופן שהקדמת נעשה לנשמע.

וכאמור, ענין זה אינו קשור עם "דת" ו"אמונה" – שהרי רואים במוחש שפעולת השינוי בעולם כולו ע"י לחיצת כפתור יכולה להעשות גם ע"י אדם שאין לו שום מושג בהבנת הדבר, אם רק ילחץ על הכפתור הנכון; וכן הוא בנדו"ד – שכאשר הקב"ה יזמין לו את הכפתור הנכון, ע"י שלוחיו או ע"י תורתו וכיו"ב – אזי בפעולה אחת ויחידה יפעל

קיימת אפשרות כזו. – בטבע העולם הי' כח זה, אבל, לא נתגלה לבני-אדם עד שיוכלו להשתמש בו.

וטעם הדבר – מכיון שאז לא הי' צורך בדבר, ובמילא, "לא ברא דבר אחד לבטלה"; משא"כ בימינו אלו, כאשר נוצר מצב של ניגוד והתנגשות בין-גושית בכל העולם כולו – נתעורר צורך והכרח לגלות בעולם דבר חדש, שע"י **כמות הכי קטנה** ניתן לפעול שינוי עיקרי להטבת מצב **העולם כולו** (כאשר מנצלים כח זה באופן המתאים), בתור מענה ומשקל-נגד למצב האמור.

ועוד נקודה חשובה בכל האמור – שהדבר יכול להעשות ע"י אדם אחד בלבד, ואפילו "נער קטן" (כלשון הכתוב: "ונער קטן נוהג בס"), ואצלו גופא – ללא יגיעה ומאמץ רב, כי אם, בלחיצת כפתור בלבד – אם רק ילחץ על הכפתור **הנכון**, אזי יפעל שינוי לטובה בכל העולם כולו!

ה. זהו איפוא המענה על השאלה האמורה – מענין שרואים במוחש ובגלוי בטבע העולם:

כאשר מישוהו שואל כיצד ניתן לפעול בתקופתנו זו שהעולם יהי "דירה" ו"גן" להקב"ה – אומרים לו: **אזרבה** – דוקא בתקופתנו זו נתגלה בעולם כח אדיר, שע"י כמות הכי קטנה יכול אדם אחד ויחידי לפעול שינוי עיקרי בכל העולם כולו.

ענין זה – הוא פס"ד מפורש ברמב"ם: "צריך **כל אדם** שיראה עצמו . . . וכן כל העולם חציו זכאי כו", עשה **מצוה אחת**, הרי

"תשועה והצלה" לכל העולם כולו.

1. ויהי"ר שבקרוב ממש, ומה טוב ברגע כמימרא – יקרה המאורע שיכריע את העולם כולו לכף זכות ויביא תשועה והצלה, עד לתשועה והצלה העיקרית – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יקויים היעוד "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד", "והיתה לה' המלוכה", במהרה בימינו ממש.

• • •

2. כאמור לעיל (ס"ג) – יש הוראה ולימוד מהסיפור דפרשת השבוע, הן מכללות הסיפור והן מפרטי הסיפור, ככל עניני התורה (גם הסיפורים שבה) שמהווים הוראה בחיי היום-יום, ובמיוחד – בזמן שבו קורין ולומדים פרשה זו בתורה.

ובכן, בפרשת השבוע, פ' בשלח, ישנו מענה על השאלה האמורה: כיצד מדברים על תיקון העולם להיות "דירה" ו"גן" להקב"ה – כאשר נמצאים בעיצומה של הגלות, לאחר ריבוי שנות גלות, וכאמור, לא רק שבני נמצאים במצב של גלות, אלא גם בנוגע לאומות-העולם, אשר, רבים מהם אינם מקיימים מצוות שנצטוו בני-נח, ולא עוד, אלא שיש ביניהם כאלו שיכולים להפריע לכל עניני טוב, צדק ויושר?

הנה, נוסף על האמור לעיל, שרואים בעיני בשר, שכאשר מכוונים לכפתור הנכון, הרי בלחיצה אחת בלבד פועלים "תשועה והצלה" בכל העולם כולו, מבלי שאף אי יוכל לעכב ולמנוע זאת – ישנו לימוד נוסף מפרשת השבוע, כדלקמן.

ח. תוכן הסיפור דפרשת השבוע הוא – גאולתם של ישראל מגלות מצרים – "בשלח פרעה את העם":

במשך מאות שנים היו בניי במצב של עבדות בארץ מצרים. ואעפ"כ, בבוא הזמן – נגאלו תיכף ומיד, "כיון שהגיע הקץ לא עיכבן אפילו כהרף עין".

ולא עוד, אלא שגאולתם היתה באופן "דבשלח פרעה את העם", כלומר, פרעה ששעבד אותם לעבדים במשך מאות שנים – הוא בעצמו דאג לכך שיצאו מהגלות, ועד שבעצמו שלחם וגירשם מהגלות (כפי שהבטיח הקב"ה למשה רבינו: "עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו"), והוסיף לתת להם

גאולתם היתה באופן "דבשלח פרעה את העם", כלומר, פרעה ששעבד אותם לעבדים במשך מאות שנים – הוא בעצמו דאג לכך שיצאו מהגלות, ועד שבעצמו שלחם וגירשם מהגלות

משלו כדי צרכם – "גם אתה תתן בדינו זבחים ועולות וגו'" (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפני"ז).

והגע עצמך:

באותה תקופה ה" פרעה מלך מצרים "מושל בניפה" – שליט בכל העולם כולו, דבר שהתחיל עוד בזמנו של יוסף, בשנות הרעב, כאשר מכל העולם כולו הוצרכו לבוא למצרים לקנות תבואה, כך שמכל העולם כולו הזרימו למצרים ריבוי כסף וזהב, שנאסף ונתקבץ באוצרותיו של פרעה מלך מצרים – כדברי הגמרא: "כל כסף וזהב שבעולם יוסף לקטו והביאו למצרים", לא רק מארץ מצרים וארץ כנען, אלא גם מכל הארצות, ועד ש"שלוש מטמוניות הטמין יוסף במצרים כו", אשר, בכל אי מהן היה עושר מופלג,

ומכיון שכן, גדלה ביותר עשירותו של פרעה מלך מצרים, בד בבד עם הכח והשלטון כתוצאה מעשירות מופלגה זו.

ובכן, כחו ושלטונו של פרעה מלך מצרים, נוצל, בסופו של דבר, ליציאת בניי ממצרים, כאמור, "בשלח פרעה את העם".

ועצאנו"כ שרי וחרטומי מצרים – אשר, עוד לפני כן טענו לפרעה: "שלח את האנשים", ורק פרעה עצמו – "ויחזק ה' את לב פרעה ולא אבה לשלחם", למרות דעתם ורצונם של שרי וחרטומיו, עד שבסופו של דבר, לא זו בלבד שהסכים שבניי יצאו ממצרים, אלא יתירה מזה – "בשלח פרעה את העם", היינו, שפרעה עצמו עמד בראש לשלוח את בניי מגלות מצרים.

ולא עוד, אלא שהיציאה מהגלות ("בשלח

פרעה את העם") היתה באופן ש"בני ישראל יוצאים ביד רמה", "בגבורה גבוהה ומפורסמת", על מנת ללכת להר סיני לקבל את התורה – "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה".

ונמצא, שתוכן ונקודת הסיפור דפרשת השבוע הוא – שבזמן הכי קצר, "כהרף עין", נעשה שינוי מן הקצה אל הקצה, ממצב של גלות ושעבוד, למצב של חירות וגאולה בתכלית השלימות.

ט. סיפור זה מהווה מענה על השאלה האמורה:

הן אמת שעברו ריבוי שנים שבהם נמצאים בניי במצב של גלות, וכן בנוגע לאוה"ע, שישנם רבים שרצונם להתנהג באופן הרצוי, אלא שנמצאים במצב של גלות תחת שלטון אי-הצדק;

אבל, במשך זמן של "הרף עין" יכול להיות שינוי מן הקצה אל הקצה – כפי שהי בימים ההם, שבמצרים גופא ניצחו השרים והחרטומים שסברו שיש לשלח את בניי מהגלות, ולא עוד, אלא לעזור ולסייע להם שיציאתם מהגלות תהי "ביד רמה".

ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" – שבקרוב ממש יוצאים מגלות זה, "לא עיכבן אפילו כהרף עין", "בנערינו ובזקנינו גוי בבנינו ובבנותינו", "גם מקננו ילך עמנו", "ביד רמה", ובאופן שגם אוה"ע מסייעים לבניי לצאת מהגלות – "בשלח פרעה את העם".

ועד שבאים ל"אז ישיר משה ובני ישראל" (כהמשך הפרשה) – כדברי חז"ל (בתושבע"פ – "פירושה" דתושב"כ) "שר לא נאמר אלא ישיר", לשון עתיד, דקאי על ה"שירה העשירית" שתהי בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו – "שיר חדש", לשון זכר, גאולה שאין אחרי גלות.

וגאולתם של ישראל פועלת גאולה ("תשועה והצלה") בכל העולם כולו – כדברי הרמב"ם: "יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה' וינצח. ויבנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל" – בנוגע לבניי ונוסף לזה – "ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד, שנאמר כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד".

וכן תהי לנו – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, גאולת בניי, וכן גאולת העולם כולו, "לתקן עולם במלכות ש-ד", מתוך שמחה וטוב לבב, "אז ישיר", "שיר חדש", במהרה בימינו ממש.

לוח שבועי

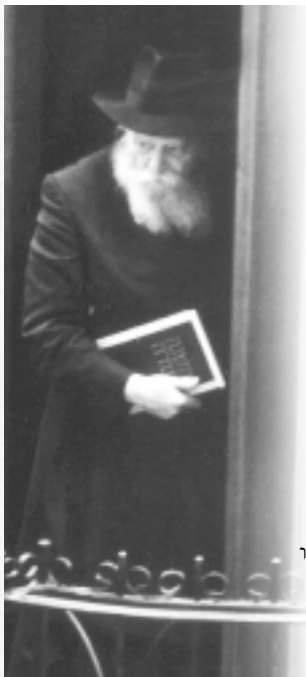

שבוע דפרשת בשלח

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:58	4:43	ירושלים	5:24	5:21	12:10	11:55	9:33	9:11	6:57	6:28	יום שישי, ט"ז שבט
6:00	5:01	תל אביב	5:25	5:22	12:10	11:55	9:33	9:10	6:56	6:27	שבת קודש, י"ז שבט
5:59	4:53	חיפה	5:26	5:23	12:10	11:55	9:32	9:10	6:55	6:26	יום ראשון, י"ח שבט
6:08	5:05	ניו יורק	5:27	5:24	12:10	11:55	9:31	9:10	6:53	6:25	יום שני, י"ט שבט
6:51	5:41	פריז	5:29	5:25	12:10	11:55	9:31	9:10	6:52	6:24	יום שלישי, כ' שבט
5:58	4:49	לונדון	5:30	5:26	12:10	11:55	9:30	9:09	6:51	6:24	יום רביעי, כ"א שבט
8:41	7:36	סידני	5:31	5:27	12:10	11:55	9:29	9:09	6:50	6:23	יום חמישי, כ"ב שבט

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ט"ז שבט	הלי תפילין ומוזזה וס"ת.. פרק ח-ג.	הלי דעות.. פרק ז.	מ"ע יז
שבת י"ז שבט	הלי ציצית.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	הלכות תלמוד תורה בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע יד
ראשון י"ח שבט	הלי ברכות.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ב.	מ"ע יט
שני י"ט שבט	פרק ד-ו.	פרק ג.	מ"ע יט
שלישי כ' שבט	פרק ז-ט.	פרק ד.	מ"ע יט
רביעי כ"א שבט	פרק י-יא. הלי מילה.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק ה.	מ"ע יט. רטו
חמישי כ"ב שבט	פרק ב-ג. סדר תפלות כל השנה. נהגו העם.. ימלוך עלנו וכי.	פרק ו.	מ"ע רטו. ספר משנה תורה סוף ספר אהבה: סדר תפלות כל השנה. נהגו העם.. ימלוך עלנו וכי.
שישי כ"ג שבט	נוסח ברכות התפלה וסידורן. (א) ברוך אתה.. נוסח הוי"ו.. עושה שלום וכי.	פרק ז.	שם: נוסח ברכות התפלה וסידורן. (א) ברוך אתה.. נוסח הוי"ו.. עושה שלום וכי.